

Η ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΣΤΑΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΠΟΤΕ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΘΑ ΙΔΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΦΩΣ ΤΗΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Δὲν θὰ ἀνατρέξωμεν εἰς παλαιοτέρους χρόνους,
διότι ἡμᾶς τοὺς νέους καὶ γενικώτερον τὸν κόσμον
εἰς τὰ σημερινὰ χρόνια ποὺ εύρισκόμεθα, παλαιο-
μεν, ἐνδιαφερόμεθα περισσότερον ἀπὸ τὰς προηγου-
μένας μας γενεάς, συμβάλομεν καὶ ἐνισχύομεν τὸ
δυνατὸν περισσότερον ὅπως κάθε νέος καὶ γενι-
κῶς.

Αλλά τὰ γεγονότα, ἐν συντομίᾳ ἔχομε τα ε-
ξῆς στοιχεῖα. 1914 πόλεμος, καὶ διάρκεια ποὺ μπο-
ρεῖ νὰ πῇ κανεὶς μέχρι 1922. Ζημίαι ἀνυπολόγιστοι
ὅσον διά τὴν χώραν ἡμῶν διὰ τὰς Βαλκανικὰς χώ-
ρας, Εύρωπην καὶ ὅλοκληρον γενικῶς συμμετασχόν-
των κρατῶν καὶ μή.

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται, παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας ὅπου διετέθησαν ἐκ μέρους ώρισμένων κρατῶν, ως καὶ ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, διὰ μίαν παγίαν εἰρήνην τὸ δυνατὸν περισσότερον καὶ στερεότερον, ἀλλὰ δυστυχῶς ἔρχεται τὸ κῦμα τῶν κρατικῶν διενέξεων, ἐπακολουθοῦν ἔτοιχειρήσεις ἐκ μέρους ώρισμένων κρατῶν ἐκ τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν, ἀλληλοσυγκρούονται τὰ συμφέροντα καὶ ἔρχεται ἀμέσως ρῆξις τῶν κρατῶν γενικῶς, ἐπιφέροντας τὴν πυρ καὶ ἄν εἰς τὰς Βαλκανικὰς χώρας, ἐντὸς τῆς χώρας ἡμῶν Ἑλλάδος παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας ὅπου διέθεσεν ἡ χώρα ἡμῶν καὶ τὰς ύποχωρήσεις διέσυμφωνων τῶν γειτόνων μας, πρότασιν αὐτοῦ τοῦ ίδιου ὄργανισμοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ως καπραγμάτωσιν ἐκ μέρους μας ἀν καὶ ἦτο ἐπιζήμιο διὰ πολὺν πληθυσμόν, καὶ δύναμαι νὰ εἴτιος καὶ υποφερεῖ ἀκόμη ἀύτῳς ὁ ἴδιος ὁ πληθυσμός μέχρι σήμερα, ἀλλὰ χάριν εἰρήνης. Γιατὶ αυτὰ ὅλα τὰ σποῖα θὰ ἀναλύσωμεν καὶ εἰς ἄλλα ἄρθρα μας νὰ ἐπέλθῃ τὸ 1940—1941 καὶ νὰ μᾶς ἀναγκάσουν νὰ εύρεθοῦμε ἀνὰ χεῖρας τὸ ὅπλον καὶ οἱ τότε διοκούντες τὴν χώραν ἡμῶν Συχωρεμένος I. Μετυξόκαι Συχωρεμένος Γεώργιος B. Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ ποῦν «ὅχι» καὶ δὲν ἐπιτρέπομεν νὰ μᾶς καταπατήσετε τὰ δικά μας συμφέροντά μας καὶ ἐντοτῆς οἰκίας μας. Ἀντέστη ὅλος ὁ λαὸς σύμφωνούτη τὴ Διαταγῇ καὶ τοῦ Διοικητοῦ ἀπόφασιν.

‘Υπέστημεν ζημίαν ἀλλὰ τὶ εἶδους ζημίαν μπροῦμε νὰ ύπολογίσουμε εὔκολα ; “Οχι γιατί ή ζμία ἔξακολουθεῖ, πιὸς πταιει γιαύτα ὅλα, μήπως πληθυσμὸς τῆς γῆς ὀλόκληρος καὶ κατὰ ἀκρίβεια ποὺ δυνάμεθα νὰ ποῦμε ὁ περισσότερος δὲν ζητὴν εἰρήνην καὶ τὴν γαλήνην ; Η μήπως δὲν τὸ ζηδὸν πληθυσμὸς τῆς χώρας ήμιῶν ‘Ελλάδος ;

Γνωρίζομεν καλῶς ὅτι ὁ πληθυσμός μας ὅλος ζητᾷ τὴν Εἰρήνην, ἀλλα καθώς εἶνε καὶ Ὁρεδοῦς Χριστιανισμὸς ἐνεργεῖ καὶ καταβάλη προπαθείας πρὸς τοῦτο, συνάμα δὲ προσεύχεται καὶ παρακαλεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς Εἰρήνης.

Γιαύτην τὴν Εἰρήνην εἶνε καὶ αἱ προσπάθειαι
ἡμῶν, ὅσων τῶν πολιτευομένων μας καὶ ἡ ἔκδοσι
τῆς ἐφημερίδος μας Ἀστέρος καὶ διὰ ζητήματα γεν
κῆς φύσεως ἀφορῶντα τὴν Νῆσον καὶ τὴν Χώραν
ἡμῶν Ἑλλάδα.

Θὰ καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν
γαλήνευσιν τῆς Χώρας ὀλοκλήρου καὶ γενικώτερον
πρὸς πραγματοποίησιν παγίας Εἰρήνης ἐφ' ὅσον
διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος μας ὅσον θέλει
ἐνισχηθῆναι κατὰ μέγα μέρος πρὸς τοῦτο. I. M.

ΚΕ ΔΗΜΑΡΧΕ

Μὴν λησμονῆτε τὸ κατάβρεγμα ώς καὶ διὰ τὴν
ἐπέκτασιν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴν τακτοποίησιν τῆς
ἀγορᾶς, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ καταβάλλεται
προσπαθείας διὰ τὴν καλλιτέρευσιν ὅλων τῶν ὁδῶν
τῆς πόλεως. Ὡς ἐπίσης διὰ τοὺς συνοικισμοὺς γενι-
κῶς, διότι ἂν ἔβγουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὰ θεμέλιά
τῶν σπιτιών καὶ ἀρχίσουν νὰ κρημνοῦν τότε θὰ εἴ-
νε ἀργὰ καὶ θὰ ἔχετε περισσοτέρας δυσκολίας ἀπὸ
τὰς σημερινὰς διότι ἡ ἀνέγερσις ἐνὸς τετραγώνου
ἀπαιτεῖ πολὺν δαπάνην καὶ ἀδύνατον γιατὶ εἰς ὅ-
λους τοὺς συνοικισμοὺς πρέπει νὰ γίνουν καὶ ἐπὶ
χομάτον τῶν δρόμων καὶ νὰ ἀνοίγονται τὰ χανδά-
κια, Ἐπίσης εἶνε τὸ οἰκονομικώτερον, ἡγιέστερον
καὶ εὔκωλότερον,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΟΥ

'Εκ παραδομῆς διορθώνομεν διὰ περισσοτέρων καταννόησιν τὰ ἔξῆς, τοῦ προηγουμένου φίλου μας τῆς ἐφημερίδος μας, εἰς τὸ οὐμεῖν ὅπου λέγο. (Ο πατέρας μου μὲ ἀναζητοῦσε, διότι εἶχαν φθάσει εἰς τὸ ὄρισμένο μέρος διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν παιδιῶν εἰς τοὺς πραγματικοὺς γονεῖς, μᾶς εἶχαν φθάσει ὁ Πατέρας μου ἐνωρίτερον καθὼς λέμε, καὶ κατέφθασε καὶ ἦλλη ἡ οἰκογένεια καὶ ἔγινε ἡ πρέπουσα ἀνταλλαγή μας εἰς τοὺς καθεαυτοῦ γονεῖς μας.

Τοῦτο δὲ ἐγὼ ἔξακοίβωσα ὅχι μόνον διὰ τῶν πραγματικῶν δηλώσεων τῶν γονέων μου ἀλλὰ συντοχεόνον καὶ ἔξ ανθρωποι συγχωριανοί, καὶ συγγενεῖς μας, ὅποι μὲ ἐγνώριζαν προσωπικῶν μόνον ὅτι εἶχε ὁ πατέρας μου ἔνα παιδί, ἀλλὰ καὶ ἐκ προσωπικῆς γνωρημάτου μὲ ἐγνώριζον εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν ὅπου ἐβρισκόμην τότε καὶ ἀργότεροι δρισιμένων ἐτῶν.

Ἐπίσης ἐκ παραδομῆς
δὲν συμπεριλήφθησαν ταῦτα :

Τὰ μαλλιά ὅπου μοῦ εἶχε
ἀφίση ή πητέρα μου καὶ κυ-
ρίως οἱ γονεῖς μου μου την
εἶχαν ἀφίση διὰ τῶν λόγω-
ν τάμα, ἐπειδὴ δὲν τοῦ
ζούσαν τὰ παιδιά, καθὼς ὁ
ναφέροιμεν συμφώνως τοῦ
μερολογίου μας, ώς ἐπίστη-
μαζὶ μὲ τὰ μαλιὰ καὶ ἐν
στριφτὸ ἀπὸ ἀσήμη εἰς τὸ
λαιμόν μου τοπίον. Κού-
πωνα καὶ ξεκούμπωνα ὅτο
ἡθελα νὰ τὸ βγὰλο ἀπὸ
λαιμό μου, αὐτὰ δὲ τὰ εἴ-
ταξει νὰ τὰ φοράω μέχρι¹
κανῆς ήλικίας τὸ ἐλάχοστο
μέχρι 8—12 ἔτῶν καὶ νὰ κ-
τατεθῇ εἰς μίαν πανήγυρην
καὶ ἑορτὴν τοῦ Ἅγιου Ιω-
νοῦ τῆς περιφέρειας μ-
τοῦ χωριοῦ μας δπου για
ταν κάθε χρόνον, μαζὶ γ-
ένα ἀρνάκι. Αὐτὸ δὲ τό το
μα διὰ τὸν λόγον δπως λά-
καὶ προηγουμένως δτι δ
αρῷ ζοῦσαν τὰ παιδιά.

* *

Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς
συνέχειάν μας. Μᾶς εἰδοπ
ησε ὁ Πατέρας μου διὰ
ἀναγωρίσουμε διὰ Λῆμ
Κάστρω ἀλλὰ ἀσθενῶν
ρέως, παρ' ὅλας τὰς π
σπαθείας τῆς μητέρας
καὶ τῶν ιατρῶν ἐσώθην
ἀμέσου θανάτου καὶ ἦδυ
θην νὰ ἀναγωρήσωμεν ἀ
σως εἰς Λῆμνον. Συγκεντ
νομεν τὰ οἰκιακά μας γ
κῶς καὶ παραδίδομεν

οἰκίαν ὅπου διαμέναμεν
γῳ τῇ λίξῃ τῶν μηνῶν
λόγῳ ὅτι πλοῖον θὰ ἥψη
ἐντὸς 2—3 ἡμερῶν παρ-
νοντες ε*ς τινα ἔνεδον
τότε ἐβρισκόμενον ἐν
στοὰς Λαγονιμίδου ὅπου
σκεται τώρα καὶ ἔγκατα-
μενοι Ἐρυθρὸν Σταυρὸν
κριβῶς ἀπένατι παραμα-
μεν μερικὲς ἡμέρας ἐκεῖ-
τὰ μιᾶς ἄλλης οἰκογενεί-
ῶντας ἥθελε νὰ ἀναχω-
καὶ αὐτὴ ως καὶ συγχω-
νὶ μιας. Ἐγὼ εἰς αὐτὴν
ἥλικιαν ὅπου ἐβρισκόμε-

λαζα τὰ δόντια μου καθῶς
καὶ πολλὰ παιδιὰ εἰς αὐτὴν
τὴν ἡλικίαν καὶ τοὺς πό-
νους ὅπου ὑπέφεραν δὲν λέ-
γονται διότι εἶναι δύσκολον
πολὺ εἰς μικρὸν παιδὴ νὰ ἀ-
λαζη τὰ δόντια του καὶ εἰς
αὐτὴν τὴν ἡλικίαν ὅπου ἐ-
βρισκόμην ἔγῳ. Τὸ Ξενοδο-
χεῖον εἶχε μίαν ταράτσαν
ἀπὸ τὸ πίσω μέρος ἔκει λό-
γω ὅτι ἦτο ἀδύνατον κανέ-
να φάρμακον διὰ τὴν κατά-
παυσιν τῶν πόνων μου λόγω
τῆς ἀλλαγῆς τῶν ὁδόντων
μου δὲν μποροῦσαν νὰ μὲ-
κάνουν τίποτα.

το δὲ ὅγι ἀπὸ φόβο ἄλλὰ σ
πὸ θρησκευτικὴ συνείδησι
ἄνεφερσ πάρα πολλὰ ἀπ
τὰ δόντγια μου καὶ καθά
εἶχα ἀπό τὴν προηγουμένη
ἀσθένειαν. Τέλος ἔεινήσ
μεν διὰ Λήμνου Κάστο
Φθάσαμεν αἰσίως ἔκει. Υ
πάρχει ἄρτος αὐθόνος
καὶ ὄρισμένα δημητριακ
ο πατέρας μου εἶχε πγιάσ
ἔνα σπίτι ὅπου μέναμε ἀ
ἀρκετὲς μῆνες τὸ κατῆχ
μιὰ γρηὰ πλησίον ἐνὸς γ
πέδου καὶ τῆς ἑληνικῆς
στυνομίας τὸ γήπεδο εἴ
βρύση καὶ ἔνα μεγάλο πλ
τανον, ἄλλὰ λόγω τῆς μὴ
κανοποιητικῆς ἐργασίας
πατέρας μου ἐπαύθη ἐκ τ
ἐργασίας τοῦ Δικαστικοῦ
διορίζεται τελωνοφύλαξ
λωνείου Λήμνου καὶ λό
τῶν γραμματικῶν του γν
σεων συμπεριλαμβάνεται
γραμματεὺς τοῦ τελωνίου
εκπεραιώνων ὅλην τὴν
γασίαν τοῦ τελωνείου
ἔχων ἄλλον ἴκανότερον
καὶ ἐπιβλέπον εἰς ὅλην
νῆσον διὰ πᾶσαν φόρτω
καὶ ἐκφόρτωσιν, ἄλλαζο
κατοικίαν καὶ πηγαίνο
εἰς συνοικίαν λεγομένην
ναγίας. εἰς ἔνα οἰκημα
οιλαμβάνων μαζὶ ἔκτασιν
κετήν, συμπεριλαμβάνων
τὴν ἔκτασιν αὐτὴν ἀρ
δένδρα καρποφόρα διάφ
και ἔνα πηγάδι, τριαντα
λιὲς καὶ διάφαρα ἄλλα ἄ
ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐκκλη
σίας λέμε Παναγίαγ. Ἐ
εὑρισκόταν τὸ σχολεῖον
πούτης τάξεως.

πρωτης ταξεως.
'Ενω ἀρχησα νὰ πηγε
σχολεῖο μαθητὴς καὶ
ἄλλὰ δὲν πρόλαβα νὰ
λειώσω σχεδὸν τὴν πρ
τάξη καὶ ή μητέρα μου
σθενὴς βαρέως μὲν οεμί^{τη}
σμὸν εἰς τὸ πόδι της μή
ναμένη νὰ κινηθεῖ αὐτή^{τη}
λάχιστον, καὶ μὴ γνωρί^{στη}
στι ἐπρόκειτο διὰ οευ^{τη}
σμόν, παρ' ὅλην τὴν
σπάθειαν ὅπου κατέβη^{τη}
ἔκει ὁ Ιατροὶ τῆς Λί^{τη}
λόγω τῶν μὴ διαθεσί^{τη}
μέσων τότες ὅλοι γένη

ώς καὶ μαῖες, τότε ἡ ναγκά-
σθην· νὰ παύσω τὸ σχολεῖο
μου σχεδὸν τέλος τοῦ ἔτους.
Κατέστη ἀδύνατος ἡ θερα-
πεία τῆς μητέρας μου μέ-
χρι ἐξ ιηνῶν παρέλευσιν
καταλήγων ἡ ἐπιστήμη
ἔκει νὰ κοπεῖ τὸ πόδι της
κατόπιν ἐπὶ τοῦτο συμβου-
λίου, ἐφόσον εἴταν πρισμέ-
νο καὶ δὲν ἐξεπρόσετο κατα-
βάλων ὅλας τὰς προσπα-
θείας ἀλλὰ κατέστη ἀδύ-
νατος ἡ θεραπεία.

· Ή μητέρα μου συνίθιζε
νὰ μὲ βάζῃ νὰ περικαλῶ διὰ
διάφορα ζητήματα εἰς τὰς
προσευχάς μου καὶ χυρίωσε
διὰ τὰ οἰκογενειακά μου τὶς
ἔργασίες τοῦ πατέρα μου
καὶ γενικώτερα τῆς οἰκογε-
νείας μας αὐτὸ δὲ ἐπιτύ-
χαινε καὶ ἔφθασε νὰ γίνε-
ται γνωστὸ καὶ εἰς γειτο-
νειὲς καὶ νὰ μὲ βάζουν νὰ
παρακαλῶ διὰ διάφορα | Ζη-
τήματα, ἔξετάζων τὴν μητέ-
ρα μου καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐπι-
τυγχάνοντας τὰ περισσότε-
ρα κατὰ πολὺ καθὼς ἦκε
ἀντιληφθεῖ καὶ ἔγώ.

Κατόπιν δὲ ὅλων τῶν προσπαθειῶν μας καὶ δὲν ἔσταξε καὶ ὀλίγων οἵ Ἰατροὶ νὰ ἔρθωμαι ἐδῶ καὶ νὰ κόψωμαι τὸ πόδι της ἀλλὰ δὲν μπήραιε τὴν ἀπόφασιν πρὶν χανεῖς ή μητέρα μου μὲ ἔκαμε πρότασιν να πάρουμε μιὰ Παναγιὰ δπου βρισκόταν εἰς τὴν συνοικίαν καὶ τὴν εἶχαν φέρει ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσία περιφερείας Τσεσμαὶ τὴν ἐπέρναν καὶ εἰς ἄλλα σπίτια, ἥν μητέρα μου παρ', ὅλο δπου ἡμουνεὶς μικρὰν ἡλικίαν προτιμοῦσαι νὰ ἐρωτᾶ ἐμένα σ' ὅλα τὰ ζητήματα καὶ ὅχι κανέναν ἄλλον, ἐγὼ τὴν ἀπήντησα εἰς αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν νὰ τὸν πάρομαι καὶ μιὰ ἑβδομάδα καὶ τὴν πήραιε, ἐγὼ παρακάλεσα βέβαια καθώς καὶ τὴν ἐπομένη καὶ προτάσει τῆς μητέρας μου κατόπιν τριῶν ἥμερῶν, σὲ σᾶς ψέμανα, ἀλλὰ σὲ μένα ἀλήθεια ἐντὸ τριῶν ἥμερῶν ἥ μητέρα μου βλέπει καὶ τὶς δίδη κάποια γειτόνησα στὸ χέρι της κάτι καὶ νὰ τῆς λέγεσήνῳ νὰ μὲ θυμιάσης δὲ εἶχε κινηθεῖ αὐτὴ καὶ ἄλλαξε τὸ πλευρό της, ἀλλαύτῃ τὴν ὕδα δίχως νὰ κυμάται καλά, ἐπιμένει νὰ συκωθεῖ ὅπου καὶ κατωρθάνει ὡς καὶ συντοχρόνως θεραπεύθη, καὶ μὲ φάρμακα μετὰ περισσοτέρων μχρις ὅτου ἡδύνατο νὰ ἔκτηλεῖ καὶ κατ' ἀνάγκην ἀπαραιτητα τῆς οἰκίας μας Ἡ ἀσθμένεια τῆς μητέρος

· Η ασθενεία της μητρός
μου μᾶς ἔκανε νὰ φύγωμε
ἀπὸ αὐτὸ τὸ οἴκημα καὶ νὰ
πάρωμε ἄλλο πγιῶ κάτω εἰς
τὴν Ἰδίαν συνεκίαν. · Η μη-
τέρα μου δὲ ἔκανε ἐ α τά-
μα· εἰς τὸν Σῶζον
εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἰή-
σο Λήμνου ὅπου γινόταν με-
γαλυτέρα πανήγυρις τῆς νῆ-
σου εἰς ἀπόστεισιν πολλῶν
ῶρῶν ἀπὸ τὴν πόλην Κά-
στρον Λήμνου. Αὐτὸ μᾶς ἦ-
νάγκασε νὰ παραμένομεν εἰς
τὸ Μούδρον Λήμνου. Τότα
μερικὲς βραδυὲς ποὺ κσεκι-

